

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Versvs III. O manum blandam! O attactum delicatum!

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

VERSVS III.

*O manum blandam!**O attractum delicatum!*

O Manu, quæ cum non minus generosa sis quam potens & opulenta, potenter mihi tribuis dona. *O manum blandam*, tanto animum isti blandiorem mollioremque dum eam suaviter attrahis; quanto, si illam aliquo modo premeres grauius, formidabiliorem; totum enim in abyssum præcipitaret orbem; quandoquidem dum respicis terram, facis eam tremere, pauescunt gentes; & conuertuntur montes. Ergo iterum *manum blandam*, quæ sicuti lobo dura fuisti & seuera, eò quod eum tam asperè tetigeris; ita dum eam leniter super animam meam multumque gratiose ac amabilius demittis, tantò mihi es blandior & suauior, quanto illi fuisti durior, amplius dulciori amore me contrahens, quam illum rigore tetigisti. Tu enim occidis & viuificas, & non est qui tuas effugiat manus. Sed tu O vita diuina, nunquam occidis, nisi vt viuifices; sicuti nunquam faucias, nisi vt sanes, fauciasti me vt sanares me. *O manus diuina!* maciasti in me, quod me mortuam detinebat absque Dei vita, quâ me nunc viuere conspicio. Hoc autem liberalitate generosæ gratiæ tuæ erga me fecisti, interueniente *Attrahente* splendoris gloriæ tuæ, figuræque substantiæ tuæ; qui est vnigenitus Filius tuus, quo tetigisti me; in quo (cum ipse sit Sapiencia tua) à fine vsque ad finem fortiter propter ipsius puritatem attingis. Ergo *Attrahente* Verbum Filii Dei, qui ob diuinæ essentiæ tuæ subtilitatem, subtiliter animæ meæ penetras

substantiam, & dum eam delicate molli-terque tangis, totam eam in diuinos suauitatum nunquam in terra Chanaan auditatum, neque in Teman visarum modos absorbes. O igitur multum & inligniter mihi delicate *Attrahente* verbi! cum subuersis montibus, petrisque in monte Oreb potentis virtutisque tuæ umbra, quæ te præcedebat; contritis, te sentiendum in sibilo auræ tenuis & delicatæ, Prophetæ tribuisti. O tenuis aura, dic quæso cum tam tremendus sis & potens, qua ratione subtiliter delicateque tangis? O felix & nimium felix anima, quam cum ita metuendus sis & potens, delicate molliterque tetigeris! Enarra tu ò anima, rem hanc mundo, sed potius file, non enim ipse auram tenuem delicatamque nouit, sed neque tibi aures præbebit, neque enim huiusmodi celsitudines recipere valet. O Deus meus & vita mea! illi te in attractu tuo sentient & videbunt, qui sese extenuauerint, benè sibi consentiente subtili cum subtili; quos tu eo subtilius delicatiusque tangis, quo manens in animæ subtilitate absconditus ipsos ab omnibus creatis rebus, ac earum vestigijs ab alienatos, potentius abscondis in abscondito faciei tuæ à conturbatione hominum. Ergo iterum, & multoties delicate *Attrahente*, qui subtilitatis tuæ vi, conlumis animam, eamque ab vniuersis alijs tactibus separas, tibi soli adiudicas, tamque delicatum in ea effectum sensumque tui relinquis, vt cæterarum omnium rerum, siue inferiorum, siue superiorum Tactus, rudes illi spiritibus videantur; imò ipso eorum aspectu offendatur, graueque illi & permolestum sit de illis agere, aut eos vel leuiter delibare.

Eo res latior capaciorque est, quo fuerit subtilior: & eo magis sui diffusua est; & communicatiua, quo magis fuerit subtilis & delicata. O ergo *Attrahente* delicate! qui eo

Oo 3 copio

Baruch 5: 22.

3. Reg. 19: 13.

Quinam diuina huius manus attractum experientur?

Ps. 30. 22.

mizis
ruceera
sticaVT
24

copiosius te infundis, quo subtilior es. Iam animæ meæ vasculum, propter attractum tuum, simplex est, purum, tuique capax. *O igitur attractus delicate!* in quo cum nihil materiale percipiatur, eò tamen amplius profundiusque tangis animã, ex humana mutando eam in diuinam; quo diuinum tuum esse, quo illã tangis, ab omni modo magis est alienum, & ab omni formarum figurarumque cortice liberum & expeditum. O ergo postremò *Attractus delicate & nimis delicate*, quandoquidem simplicissima purissimaque essentia tua (quæ quoniam infinita est, infinite est subtilis & delicata) tangis animã. Et propterea subiungitur. *Aeternam qui vitam sapit.*

VERSUS IV.

Aeternam qui vitam sapit.

Quamuis non in gradu perfectò & consummato; tandem tamen, est quædam æternæ vitæ prælibatio & sapor (quemadmodum superius dictum est) qui in isto Dei attractu degustatur. Nec rem hanc ita se habere, incredibile est: credendo (sicuti credendum est) *Attractum* istum substantialissimum esse, substantiamque diuinam animæ tangere substantiam ad quem attractum multi sancti in hac vita perueniunt. Vnde delectationis suauitatisque, quæ in attractu isto præcipitur subtilitas nequit verbis explicari: nec ego de ea verba facere vellem, ne existimeretur, nil eam amplius esse, quam id quod verbis effertur: sed neque suppetunt verba, ad res diuinas adeo sublimes, cuiusmodi sunt, quas istæ animæ experiuntur, dilucidandas & nominandas: quarum proprium idioma est, ut ille qui eas percipit, sibi

Multi sancti ad attractum istum diuinum in hac vita perueniunt.

ipsas intelligat, sentiat, ijs fruatur, & sentio inuoluatur. Optime siquidem in hoc statu animaduertit anima, huiusmodi res quodammodo esse instar calculi illius, quem S. Ioannes vincenti dandum dixit: *Vincenti habeo calculum candidum, & in calculo nomen nouum scriptum quod nemo scit, nisi qui accipit.* Vnde hoc solum in veritate dici potest: *Aeternam qui vitam sapit.* Etsi enim attractu isto in hac vita non ea, qua in sempiterna gloria fruamur perfectione; nihilominus tamè attractus iste, cum ipsius Dei sit, æternam sapit redoletque vitam. Atque ita admirabili quodam modo & participatio, ne, vniuersas res diuinas degustat, comunicaturque; illi fortitudo, sapientia & amor, pulchritudo, gratia & bonitas. Cum enim Deus sit hæc omnia, in vno solo ipsius attractu, eminenti quodam modo cuncta hæc degustat. Et ex isto animæ bono non nihil interdum vnctionis spiritus in corpus deriuatur, videturque ossa ipsa penetrare, secundum illud quod David ait: *Omnia ossa mea dicent, Domine quis similis tibi?* Et quoniam, quidquid hac de re dici potest minus est, sat est dicere *Aeternam qui vitam sapit.*

VERSUS V.

Et omne debitum exoluit.

Necesse est hoc loco explicare, quæ sunt debita ista, quæ sibi in hoc statu exoluta sentit anima? Et sciendum est, animas quæ ad Regnum istud perueniunt, multos ut plurimum labores & afflictionesque superasse: nam per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum celorum, quæ iam in hoc statu præterierunt.

Illi porro qui ad vnionem diuinam perueniunt